

Midsommervisen

Vi elsker vort land, når den signede jul
Tænder stjernen i træet med glans i hvert øje
Når om våren hver fugl, over mark, under strand
Lader stemmen til hilsende triller sig bøje
Vi synger din lov over vej, over gade
Vi kranser dit navn, når vor høst er i lade

Men den skønneste krans bli'r dog din, sankte Hans
Den er bunden af sommerens hjerter så varme, så glade
Men den skønneste krans bli'r dog din, sankte Hans
Den er bunden af sommerens hjerter så varme, så glade

Vi elsker vort land, men ved midsommer mest
Når hver sky over marken velsignelsen sender
Når af blomster er flest, og når kvæget i spand
Giver rigeligst gave til flittige hænder
Når ikke vi pløjer og harver og tromler
Når koen sin middag i kløveren gumler

Da går ungdom til dans på dit bud, sankte Hans
Ret som føllet og lammet, der frit over engen sig tumler
Da går ungdom til dans på dit bud, sankte Hans
Ret som føllet og lammet, der frit over engen sig tumler

Vi elsker vort land, og med sværdet i hånd
Ska' hver udenvælts fjende beredte os kende
Men mod ufredens ånd, over mark, under strand
Vil vi bålet på fædrenes gravhunde tænde
Hver by har sin heks, og hvert sogn sine trolde
Dem vil vi fra livet med glædesblus holde

Vi vil fred her til lands, sankte Hans, sankte Hans
Den ka' vindes, hvor hjerterne aldrig bli'r tvivlende kolde
Vi vil fred her til lands, sankte Hans, sankte Hans
Den ka' vindes, hvor hjerterne aldrig bli'r tvivlende kolde